

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 16 ΜΑΡΤΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Εἰς τὸν Ἀριθ. 35 ὡμιλήσαμεν ἐν συντόμῳ περὶ τῆς κατὰ τὸν Ὀρωπὸν γενομένης ἐκστρατείας, καὶ ἤδη ἐκδίδομεν τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκστρατείας, τοῦ συνταγματάρχου Κυρίου Καρόλου ἐξ Εἰδέκου, πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν.

Ἐξ Ἀμπελακίων 9 (21) Μαρτίου 1827.

Ἐκλαμπρότατοι!

Μετά τινα ἐμπόδια καὶ ἀργυπορίας, γνῶστὰ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐκλαμπρότητα, κατωρθώθη ἡ εἰς τὸν Ἐρετριακὸν κόλπον καὶ τὸν Ὀρωπὸν ἐκστρατεία, τῆς ὁποίας ἡ Διοίκησις μοὶ ἐνεπίστευσε τὴν διεύθυνσιν, καὶ τὴν 26 τοῦ Φεβρουαρίου ἐκινήσαμεν. Τὴν 28 τὰ δύο ἄλλα πλοῖα, τὸ ἀτμοκίνητον καὶ τὸ βρίκιον Νέλσον, τὰ ὁποῖα δύο ἡμέρας ἐζητούσαμεν, ἠνώθησαν μετὰ τῆς φρεγάτας, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκοντο οἱ 500 στρατιῶται ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Πέταν. Εἰς τὰ Στούρι διέταξα, νὰ μεταβιβάσθωσι τὰ στρατεύματα τῆς ἡμέρας εἰς τὸ ἀτμοκίνητον καὶ τὸ βρίκιον, ἐπὶ σκοπῷ, νὰ ἀποβιβάσθωσι, γενομένης νυκτός, μεταξὺ Καλάμου καὶ Ὀρωποῦ, διὰ νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν αὐγὴν, βοηθούμενοι παρὰ τοῦ βρικίου, νὰ προσβάλωσι τὰ ὀχυρώματα τῶν Τούρκων, καὶ τὰς εἰς τὸν Ὀρωπὸν ἀποβήκας, τὰ ὁποῖα ἡ φρεγάτα καὶ τὸ ἀτμοκίνητον ἐμελλον νὰ κατεδαφίσωσι διὰ τῶν κανόνιων των.

Ἀλλὰ μόλις τὸ σχέδιον τοῦτο ἀπεφασίσθη, καὶ ἔκτοτε φαίνονται δύο βρίκια ἀραγμένα εἰς τὸ παράλιον τοῦ Ὀρωποῦ. Ἀμέσως παρέσκευάσθησαν τὰ πλοῖα εἰς ναυμαχίαν, νομίζοντα τὰ δύο ἐκεῖνα φαινόμενα βρίκια πολεμικά. Ἡύξησαν τὰ ἱστία, καὶ τὴν 3 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς δύο ὥρας πρὶν τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου ἐφθάσαμεν ἐνώπιον τῶν ἐχθρικῶν κανονοστατίων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη γενομένη βολὴ διευθύνθη πρὸς τὴν φρεγάταν. Ἐντὸς ὀλίγου τὰ τρία ἐχθρικά κανόνια ἠναγκάσθησαν διὰ τοῦ ἡμετέρου πυροβολικοῦ, καλῶς διευθυνόμενοι, νὰ μείνωσιν ἄχρηστα. Τὸ ἀτμοκίνητον ἐπροχώρησε πρὸς τὰ δύο πλοῖα, καὶ τὰ ἐκυρίευσε χωρὶς δυσκολίας. Τὸ ἐν αὐτῶν ἦτον ὀλοκλήρως, καὶ τὸ ἕτερον τὸ ἡμισὺ φορτωμένον ἄλευρον καὶ σίτον διωρισμέ-

να διὰ τὸν Κιουταχὴν. Τὴν νύκτα ἤθελα νὰ δοκιμάσω ἀπόδασιν, ἀντίως τὰ ἀκολουθοῦντα διὰ τὴν ἀπόδασιν πέντε καίκια ἐδύναντο νὰ προβάσθωσι· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ὑπάρχουσαι βάσκαι μέλις ἐξάρκουσαν εἰς ἀποδίδασιν 100 ἀνθρώπων διαμιάς, ἡ φρόνησις δὲν ἐσυγχώρει, νὰ γενῇ ἡ ἀπόδασις ἐν μέρει κατὰ πρόσωπον τοῦ ἐχθροῦ. Ἐν τούτῳ ἀναφαν τὰ καλάθια καὶ τὰ περιβράγματα τοῦ ἐχθρικοῦ κανονοστατίου πρὸς τὸ δεξιὸν τῆς θέσεως μέρος, καὶ διὰ τοῦ πυρός ἀνετράπη μία μικρὰ ἀποθήκη πολεμεφιδίων, καὶ διὰ τούτου ἐθανατώθησαν πολλοὶ Τούρκοι.

Τὴν ἐπιούσαν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου τὰ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Πέταν στρατεύματα ἀπέβησαν εἰς τὴν ξηρὰν πρὸς ἀριστερὰν τῆς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν κατεχομένης θέσεως, κατεσκευάσαν τὰ ὀχυρώματά των, καὶ ἀρχισαν τὸν τουφεκισμὸν ἐναντίον τῶν Τούρκων ἐξελθόντων τῶν ὀχυρωμάτων, καὶ ἕως 20 ἰσπύων, δραμόντων εἰς σωτηρίαν τῶν ἄλλων ζώων καὶ τῶν καμήλων, τῶν ὁποίων ἐκυριεύθησαν καὶ ἐφανεύθησαν ἱκανά. Κατὰ δὲ τὴν μάχην ὁ σεβάσμιος ναύαρχος Μιαούλης ἀπεδίδασεν 100 ναύτας πρὸς βοήθειαν.

Ἀφ' οὗ δὲ ἐμάθομεν παρὰ δύο προσφύγων Ἑλλήνων, ὅτι αἱ ἀποθήκαι ἦσαν ὀλοτελῶς κεναί, καὶ μόνον 38 κάσσαι πολεμεφιδίων ἦσαν ἐν αὐταῖς, καὶ ὅτι ὅλας αἱ τροφαὶ ἦσαν εἰς τὰ πλοῖα· ὅτι τὰ ἐξ ἐχθρικῶν χαρσάκωματα, καλῶς διατεθειμένα καὶ κατεσκευασμένα, ὑπερσπίζοντο ἀπὸ 5—600 ἀνθρώπων· ἀφ' οὗ εἶδαμεν 150 Τούρκους ἐρχομένους εἰς περισσοτέραν ἐνδυνάμωσιν τῆς θέσεως ἐκείνης, ἀπεφασίσθη, νὰ ἐμδυσθῇ πάλιν εἰς τὰ πλοῖα οἱ στρατιῶται, τὸ ὁποῖον καὶ ἐγένετο τὴν νύκτα μετὰ πίσης εὐταξίας. Ἡ ἀπὸ μέρους ἡμῶν ζημία κατ' αὐτὴν τὴν μάχην, ἦτις διήρκεσεν ὅλην τὴν ἡμέραν, συνίσταται εἰς δύο φονευμένους καὶ ἐξ πληγωμένους. Ὁ δὲ ἐχθρὸς ἀπώλεσε, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν προσφύγων, περίπου 100 φονευμένους καὶ πληγωμένους διὰ τοῦ τρομεροῦ πυρός τοῦ ἡμετέρου πυροβολικοῦ.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἐκστρατείας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἕκαστος ἐπλήρωσε τὸ χεῖροστον, ἐπετυχεν, ἀπεφασίσθη νὰ μετακομίσω τὰ στρατεύματα εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅπου τὰ παρεδωκα εἰς τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Καραϊσκάκη. Ἡ δὲ φρεγάτα ἐμεπτε-

εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ὅστις γίνεται τόσῳ περὶ σῶτον ἀναγκαῖος, καθ' ὅσον φλίνεται, ὅτι ὁ ἔχθρος σπινδάσει νὰ μεταφέρῃ τὰ φορτία τῶν τροφῶν διὰ τοῦ στενοῦ τῆς Εὐρίπου εἰς τὸν Ὀρωπὸν. ἡλπίζων ὅτι ἡ Διοίκησις θέλει εὐχαριστήσῃ εἰς τὸ ποτέλεσμα τοῦ ἡμετέρου ἐπιχειρήματος, μένω.

Τῆς ἡμετέρας ἐκλαμπρότητος

Εὐπειθέστατος ὑπηρέτης

Κάρολος ἐξ Ἐϊδέκου,

συνταγματάρχης.

ὑμῶν πρὸς τὴν ἀρχηγὸν τῆς ἐκστρατείας ἀναφέρεται πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ ὁ ναύαρχος Μιαούλης. Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ναυάρχου ἐκδίδομεν μόνον τὸν ἀκόλουθον παράγραφον :

« Μὲ εὐχαρίστησαν ἡ Διοίκησις θέλει βεβαιωθῇ καὶ παρ' ἐμοῦ ὅτι ὁ ἀξιότιμος ἀνὴρ (ὁ διευθυντὴς τῆς ἐκστρατείας) διεύθυνε πολλὰ καλὰ ὅλην τὴν ἐκστρατείαν, ὡς ἡλπίζετο ἀπὸ τὴν φρόνησιν καὶ ἐμπειρίαν του. Ὁ καπ. Ἀστιγξ μὲ τὸ ἀτμοκίνητον ἐχρησίμευσεν μεγάλως καὶ εἰς τὴν ἄλυσιν τῶν δύο πλοίων, καὶ εἰς τὸ κτύπημα τοῦ Ὀρωποῦ. Ὁ καπ. Δημήτριος Παπανικολῆ μὲ τὸ βρῖκι ἠγωνίσθη μὲ ἴσῃν πρεθυμίαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιχειρήματος, καὶ ἤδη στέλλεται μὲ τοὺς στρατιώτας εἰς τὸν Φαληρέα· τὸ δὲ ἀτμοκίνητον ἔρχεται μὲ τὸν συνταγματάρχην εἰς Αἴγινα, συνοδεύον καὶ τὴν λείαν. »

Εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν ἐκλείσθησαν ἐξ ἀρχῆς τῆς πολιρκίας ὀκτακόσιοι περίπου Ἀθηναῖοι, καὶ ἀφῆκαν ἕξω γυναῖκας καὶ τέκνα. Οἱ περισσότεροι τῶν ἀδελφῶν ἐκεῖνῶν ἦσαν ἄνθρωποι ἐνδεεῖς, καὶ ὡς φαντασθῇ ἕκαστος εἰς ποίαν ἐλεεινὴν κατάστασιν εὐρίσκονται αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ατερούμενα ἐν νείᾳ περίπου μῆνας τῶν προστατῶν καὶ τροφῶν.

Ἀλλὰ καὶ ὅσοι Ἀθηναῖοι εὐρέθησαν ἔξωθεν τῆς ἀκροπόλεως, καλεμοῦντες ἀδιακόπως, καὶ ἤδη εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀγωνιζόμενοι, δὲν δύνανται νὰ φροντίσωσιν ἐν ταύτῳ καὶ περὶ ἐξοικονομήσεως γυναικῶν καὶ τέκνων. Ἐπειτα πολλαὶ γυναῖκες ἔμειναν χῆραι, καὶ πολλὰ τέκνα ἔμειναν ὀρφανὰ· διότι οἱ ἄνδρες καὶ πατέρες ἀπέθανον μαχόμενοι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Τόσοι λοιπὸν ἀδύνατοι ἀδελφοὶ διὰ τὴν χρεῖαν καὶ ὀφειάν, διὰ τὴν στέγησιν τῆς προστασίας καὶ περιποιήσεως, περιφέρονται γυμνοὶ καὶ τετραχλησμένοι, ὑστερούμενοι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου. Τὰ δυστυχῆ ταῦτα θύματα ζητοῦσι παρ' ἡμῶν βοήθειαν, καὶ ἔχουμεν χρεὸς, καὶ χρεὸς ἱερὸν, νὰ τοὺς προβάσωμεν. Τὸ κοινὸν ταμεῖον ἡξεύρομεν ὅλοι εἰς πείαν ἀπορίαν εὐρίσκεται, καὶ ἡ πατρίς δὲν δύναται νὰ βοηθήσῃ τὰ ἐκ τῶν περιστάσεων ἐνδεῆ τέκνα τῆς. Ἀλλ' ἂν δὲν δύναται ἡ πατρίς, δικάμεθα ἡμεῖς, καὶ χρεωστούμεν νὰ συνεισφέρωμεν ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν ἡμῶν ἀδελφῶν ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν καὶ προαίρεσιν.

Ὁ πανιερώτατος Ταλαντίου, καὶ τοποτηρητῆς Ἀθηνῶν, Κύριος Νεόφυτος, ὁ ἡγούμενος τῆς Πεντέλης

Κύριος Νεόφυτος, καὶ ὁ Κύριος Γ. Ψύλλας, προσέκαλεσαν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τοὺς ἐν Αἴγιγι ὁμογεγεῖς εἰς βοήθειαν τῶν δυστυχῶν ἐκείνων ἀδελφῶν, καὶ πολλοὶ ἰσακούσαντες εἰς τὴν πρόσκλησιν συνεισέφερον τὸ κατὰ δύναμιν καὶ προαίρεσιν. Τὰ ὀνόματα τούτων εἶναι δίκαιον νὰ γινῶσι γνωστὰ εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, διὰ νὰ εὐώσῃ πανταχοῦ μιμητὰς. Εἶναι δὲ οἱ μέχρι τούδε συνδραμόντες οἱ Κίριοι :

Πέτρος Μαυρομιχάλης	γρ. 500
Ἀνδρέας Ζαήμης.	150
Π. Δ. Δημητρακόπουλος	60
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	50
Σ. Τρικυπῆς	60
Δ. Τσαμαδὸς	98
Κ. Ζώτος.	50
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύριον	100
Ἰωάννης Βλάχος	99
Ἀναγνώστης Δολιγιάνης	84
Ἐμ. Ξένος	300
Col. Gordon	810 32
Em. Halergi et N. Halergi	200
L. Porro	100
Γ. Μαντζουράνης	100
Παναῦτζος Νταγᾶς	300
Δρόσος Μανσόλας	25
Ἀργύριος Δ. Ταρσιχτῆς	68
Ἰάκωβος Ἀ. Παξιμαδῆς	25
Π. Σκυλίτσης	14
Ἀντώνιος Ἀλμπέρτης	14
Ἀ. Πολυζωίδης	13
Γ. Γεινάδιος	18
Γρόπιος	14
Ἀντώνιος Μαρκέλλος	25 20
Θεοδωράκης Φράγκ	7
Ἰωάννης Κωλέττης	59 20
Λάμπρος Ἀλεξάνδρου	13
Σ. Σκούφος	15
Majon Bandiera etc	56

Εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Μάλτας ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου ἀναγινώσκομεν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα :

Ἐκ Λαυδίνου, 10 Ἰανουαρίου :

« Εἶπαμεν πρό τιμῶν ἐσδαμάδων, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἐκοινοποίησεν εἰς τὴν διοίκησιν ἡμῶν, ὅτι ἐπισήμως ἔκαμεν εἰς τὸν Φερδινάνδου γνωστὴν τὴν ἀπόφασιν του εἰς τὸ νὰ μετακαλέσῃ τὰ Ἑλβετικά στρατεύματα του, ἂν ὁ Φερδινάνδος ἐπέμενεν εἰς τὸ νὰ φέρῃται πρὸς τὴν Πορτογαλίαν κατὰ τρόπον, τὸν ὁποῖον ἡ Ἀγγλία ἐπίσης καὶ ἡ Γαλλία ἔπρεπε ν' ἀποδοκιμάσῃ. Τὸ πολίτευμα τοῦ Φερδινάνδου, ἀφ' οὗ ἔλαβε τοιαύτην ἀπειλὴν, δὲν ἐφάνη βέβαια σύμφωνον πρὸς τὴν δικαίαν προδοκίαν τῶν εἰρημένων ὑψώ δυνάμεων. Ἀς μὴ μᾶς εἴπῃ πάσῃ λοιπὸν ἡ εἰδησις, ὅτι ἐσγάρησαν εἰς τὸ Μαδρίτην Ἑλβετικαὶ διαταγαὶ διὰ τὴν ἀμεσάν ἐπιστροφὴν τῶν Ἑλβετικῶν στρατευμάτων, ἢ ὅτι ὁ Φερδινάνδος προδιαβιμένος εἰς μίαν τοιαύτην διαταγὴν, ἤλπισε, δὲν

ἔχουμεν κατὰ πῶαν φρόνησιν, εἰς τὰ ἐπακόλουθα. Εἰ-
 ναι φανερόν ὅτι νομίζει αὐτὸν ἄρκετὰ ἰσχυρόν, ὥ-
 στε μὴ τὸν μέλη οὐδὲ περὶ τῆς Ἀγγλίας οὐδὲ περὶ
 τῆς Γαλλίας, ἐν ᾧ πᾶν πρωτεύον βῆμα εἰς τὸ ἀ-
 πισμένον τῆς ἀντιστάσεως στάδιον δὲν θέλει κάμει
 ἄλλω εἰμὴ τὰ καστήσῃ δυσκολώτερον καὶ πλέον ἐξευ-
 νοτικὸν ἐποικισμὸν μέλλοντα συμβιβασμόν. Φο-
 βέται ἴσως τοὺς ὑπηκόους τοῦ αὐτοῦ ἐνδῶσθαι; ἢ ἐνισχύε-
 ται ἀπὸ τῆς βεβαιότητος - ἐξωτερικῆς τινος βοήθειας;
 Σκοποῦντες τὰς προτάσεις αὐτὰς χρεωστοῦμεν νὰ μὴ
 παραβλέψωμεν πρῶτον τί, τὸ ἑαυτοῦ ἐμπεριλαμβάνει
 καὶ τίνα αὐτὸν ὅχι προκηρυγμένην, κρυφίαν τουλάχισ-
 τος, μεταξὺ τῶν ὑπερνομικῶν (ultra legitimo) καὶ
 τῶν μετρίων συνταγματικῶν ἀρχῶν. Τώρα πρῶτην φεραν
 παρουσιάζεται ἡ πρῶσις, διὰ τὰ δοκιμασθῇ πρα-
 κτικῶς καὶ τῶν δύο μερῶν ἡ δύναμις. Εἰς τὸ Λαυδάχον
 καὶ εἰς τὴν Βεζάναν, ἡ Ἀγγλία ἔμενε κατὰ μέρος, ἀρ-
 कुμένη μόνον εἰς τὸ νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τὸν σφετερισμὸν
 δικαιώματος, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου δὲν ἠθέλησε νὰ
 συμβεβῇ. Ἡ Χερσόνησος εἶναι λοιπὸν τῆς μάχης
 ταύτης τὸ πεδῖον, ὅπου κατὰ τινὰ ὀπισθεέργειαν, θέ-
 λουν ἐπιστήμως ἀποφασισθῇ ἡ εἰσβολὴ τῶν Αὐστριακῶν
 στρατευμάτων εἰς τὸν Πιεμόντιον καὶ τὴν Νεάπολιν, καὶ
 τῶν Γαλλικῶν εἰς τὴν Ἰσπανίαν. » (New-Times)

Αὐτόθεν, 18 Ἰανουαρίου.

Ὁ μεταξὺ Περσίας καὶ Ῥωσσίας πόλεμος περιέ-
 χει ζητήματά τινα πολλὰ λόγου ἄξια ὡς πρὸς τὴν
 Ἀγγλίαν. Ταῦτα δὲ συνεχονται, καθ' ὅσον μανθάνομεν,
 πρὸς τὴν ἀκόλουθον σκέψιν: πότεν δηλ., ἀπὸ τῆς Περ-
 σίας ἢ ἀπὸ τῆς Ῥωσσίας ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιθέ-
 σεως; Ἡξέομεν ὅτι ἡ τελευταία αὕτη δύναμις πρῶ-
 τὸν παρὰπνεύεται ὅτι πρώτη ἐπειράχθη. Ἡξέομεν
 προσέτι ὅτι ἡ πρώτη δύναμις ἔβαλεν ἀρκετὴν σπουδὴν,
 διὰ νὰ πείσῃ τὴν ἡμετέραν διοίκησιν ὅτι τὴν σημερι-
 νήν τῆς περιστάσιν τὴν εἶχαν περιδεῖ αἱ σωζόμεναι
 συνθήκαι, δυνάμει τῶν ὁποίων ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπι-
 καλεσθῇ τὴν ἡμετέραν μεσιτείαν. Ὁ Κύριος Α. Μαλέτ-
 τερ ἐφθασε τὴν τρίτην ἑσπέραν ἀπὸ Πετροπόλεως
 φέρων γράμματα, τὰ ὅποια εἶναι πιθανόν ὅτι ἀνα-
 φέρονται εἰς τὰς ἡδὴ ἀρχομένας διαφιλονεικίαις. Courier.

« Ἀπὸ καλῆς πηγῆς μανθάνομεν ὅτι ἕως τῆς
 ἐποχῆς τῶν τελευταίων εἰδήσεων ἀπὸ τοῦ Μαδρίτου,
 ἡ Ἰσπανικὴ αὐλὴ δὲν εἶχε δεῖξαι τὴν παραμικρὰν διά-
 θεσιν εἰς τὸ νὰ ἐνδῶσθαι εἰς τὰς ἐνστάσεις τῆς Γαλλίας
 καὶ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Ἰσπανία, ὡς ἀκούομεν, ἐπιβε-
 βαιοῖ κατ' ἐπανάληψιν τὴν ὁποίαν ἔχει διαθέσιν εἰς τὸ
 νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰρήνην ἄλλὰ δὲν θέλει οὐδὲ νὰ ἐ-
 καιοποιήσῃ τὴν Πορτογαλίαν διὰ τὰς ὁποίας ἔπαθεν ἀδύ-
 ναια, οὐδὲ θέλει ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ νέον πολιτικὸν σύστημά
 τῆς; ἀναγνώρισις, ἥτις ἠθέλην εἶσθαι ἡ ἀσφαλεστέρα
 εἰς τὸ μέλλον ἐγγύησις, στήχαζόμεθα ὅμως εἰς τὸν αὐ-
 τὸν καιρὸν ὅτι μικρὰ ἢ οὐδεμία βοήθεια δίδεται εἰς
 τοὺς ἀποστάτας ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας. » (globe)

Ἐκ Παρισίων 18 Ἰανουαρίου:

Ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος, κατὰ τὰς εἰδήσεις ἀπὸ

13 τρέχοντες, ἐκ Μαδρίτου, γνωστοποιεῖ ὅτι σκοπὸν
 δὲν ἔχει νὰ προσβάλῃ τὴν Πορτογαλίαν, ἀλλὰ μόνον
 νὰ ὑπερασπισθῇ ἐναντίον τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν,
 καὶ ὅτι ἐναντίον αὐτῶν πελαγολασιάζει περὶ τὰ Πορ-
 τογαλλικὰ σύνορα τὰ στρατεύματά του καὶ τοὺς ἀπο-
 στολικούς ἐβελόντας. Περὶ μίαν πυρπολήσιν συστα-
 νεται τὸ στρατόπεδον τοῦτο πρὸς ὑπεράσπισίν της,
 καὶ δὲν εἶναι δύσκολον νὰ προῖδωμεν τὰ ἐκ τούτου ἐνδε-
 χόμενα ἐπακόλουθα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον προεῖπα-
 μεν πάντοτε, ὅτι σήμερον ἡ αἰρεσις ἤθελε ἐκτραγῇ ὁ πό-
 λεμος εἰς τὴν Χερσόνησον, χωρὶς νὰ ἔχη καὶ ἐν τῶν
 διαφιλονεικούντων μερῶν τὴν θέλησιν, καὶ διὰ τῶν στρα-
 τιωτικῶν ἐκείτων μέτρων, τὰ ὅποια ἐλήφθησαν, διὰ
 νὰ τὸν ἐμπεδίσωσι. » (Constitutionnel)

Αὐτόθεν, 24 Ἰανουαρίου.

« Ἐκ Μαδρίτου ἐλάβομεν ἀντίγραφον τῆς ἐγκυκλίου
 ἐπιστολῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν πόλεμικῶν, μνηολογημέ-
 νης ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου, καὶ διεϋθυνομένης εἰς τοὺς
 γενικοὺς ἀρχηγούς τῶν ἐπαρχιῶν. Αὕτη ἐν περιλήψει
 διαλαμβάνει, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ
 εἰς τὰ σύνορα τῆς Πορτογαλλίας στρατόπεδον παρα-
 τηρητικὸν εἰς προφύλαξιν τῆς Ἰσπανίας ἐναντίον πάσης
 ἐνδεχόμενης ὕβρεως τῶν διαμαχομένων εἰς τὰς Λουσι-
 τανικὰς ἐπαρχίας φατριῶν ὅτι αὐτὴ καὶ ἐπὶ προσπαθή-
 σεν ἡ Ἀγγλία νὰ ἐμποδίσῃ τὸ κακόν, εἰ ἀποστέται
 ἕκασταν μεγάλην βλάβην, καὶ ἀναφαν τὸν ἐμφύλιον
 πόλεμον εἰς ἐκεῖνο τὸ βασίλειον, ὅπου ἔλαβαν τινὰς
 νίκας, καὶ ἐξακολουθεῖσι τριμερῶς ἐχθροπαθείαν —
 ἐναντίον τῆς Δελήσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς
 ὁποίας ὁ μεγαλόψυχος βασιλεὺς εἶναι ὁ σύμμαχος τῆς
 Βραγαντιανῆς οἰκογενείας ἐναντίον τῆς Δελήσεως ἐ-
 κείνου τοῦ γενναίου ἔθνους, τὸ ὁποῖον εἰς τὸν παρελ-
 θόντα ἐξαετὴ πόλεμον ἰσοθήησε τοὺς Ἰσπανούς. —
 Ὁ ὑπουργὸς προσθέτει, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐν ᾧ ῥα ἀ-
 νάγκης θέλει ἐμδῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατευμάτων
 του, καὶ ὅτι ἐπιστηριζομένη εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν
 πιστῶν τῆς ὑπηκόων ἡ μεγαλειότης του ἐλπίζει ὅτι
 δὲν θέλουν δευχθῇ ἀνάξαι τῆς στρατιωτικῆς δόξης τοῦ
 Ἰσπανικοῦ ἔθνους, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ᾔται ἐντε-
 λῆς αὐτὴν δὲν διατηρηθῶσιν οἱ Δεμελιώδεις νόμοι τοῦ
 κράτους, καὶ τὰ δικαιώματα τῆς ἀπολύτου μοναρχίας.
 Διαλαμβάνει προσέτι ἡ ἐγκύκλιος, ὅτι ἡ ἐκ τῆς συ-
 στάσεως τοῦ στρατοπέδου τούτου προξενουμένη αἰχμησις
 τῶν ἰσοδυνῶν δὲν θέλει ὑπερβῇ τὸ καθαρὸν καὶ ἀπολύ-
 τως ἀναγκαῖον. Τέλος πάντων ὁ ὑπουργὸς παρακινεῖ
 τοὺς γενικοὺς ἀρχηγούς νὰ μεταχειρισθῶσι τοὺς βασι-
 λικοὺς ἐβελόντας πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας,
 ἐπειδὴ ἡ μεγαλειότης του ἔχει εἰς αὐτοὺς μεγάλην
 ἐμπιστοσύνην. »

Ὁ Morning-Chronicle ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου δημοσιεύει μίαν
 ἀναφορὰν, διενεχυμένην, ὡς λέγεται, παρὰ τοῦ ἀρχιεπι-
 σκόπου τοῦ Τολέδου πρὸς τὸν βασιλεῖα τῆς Ἰσπανίας
 εἶναι γραμμένη ἀπὸ 25 Δεκεμβρίου 1826, καὶ ἔχει ἐν
 συντομῇ ὡς ἀκολουθεῖ:

« Ἡ Ἀγγλία ὑπερέβη τὰ ὅριά της προκαλέσάτε

την, καὶ θέλετε τὴν ἰδεῖ τρέμουν, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ δεχθῇ τὴν πρόκλησιν. Ἐὰν ἀπειλήσῃ, ἀπειλήσατε καὶ σεῖς· καὶ ἂν τις ἀπεισταλμένος ξένος σὰς δηλοποιήσῃ ὅτι θέλει ἀναχωρήσει ἐκ τοῦ βασιλείου τούτου, ἅς τὸν διατάξῃ ἡ Ἰ. Μ. νὰ ἀναχωρήσῃ παρὲνθός. Τότε θέλομεν ἰδεῖ πιπτούσας κατὰ γῆς τὰς κομπορρήμοσύνας τοῦ Ἀγγλικοῦ μινιστερίου, θέλομεν τὸ ἰδεῖ νὰ μὴν ἔχῃ ὄψιν νὰ διακινδυνεύσῃ τὸ ἐπαγγελμά του, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ σύνταγμα, τὸ ὁποῖον κηρύττει νόμιμον, διότι ἐκδόκεν ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου του.

Ἡ Ἰ. Μ., καὶ ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἤθελαν σὰς ἐκθέσει ἡ τῶν ξένων ἀντιπάθεια, καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν τὸ μῖσος, ἡμπορεῖτε νὰ ἦσθε βέβαιοι, ὅτι κανεὶς σύμμαχος δὲν θέλει συμπεράξει μετὰ τῆς Βρετανικῆς αὐλῆς. Ὁ Ἀγγλος ὑπουργὸς ἐκαυχῆθη παραπολὺ εἰς τὴν στενὴν ἑνωσίν του καὶ τὴν καλὴν ἀρμονίαν πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἐν ᾧ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν τὴν ἐμεταχειρίσθη κατὰ τρόπον ὑδριστικώτατον. Δὲν ἤθελε βέβαια πράξει οὕτως, ἂν δὲν παρεσύρετο ἀπὸ τῆς δυσπιστίας ἐναντίον τῆς δυνάμεως ταύτης, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς ἀντίζηλον μᾶλλον ἢ ὡς εὐλικρινὴ σύμμαχον.

Καὶ ἂν ὁ ἡμέτερος ἀνταγωνιστὴς δὲν μᾶς εἰδὶκνευῇ ὁ ἴδιος τὴν ὀλίγην ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐμπνέει εἰς αὐτὸν ἡ ἐγγίζηλος αὐτῇ δύναμις, ἡ Ἰ. Μ. ἔχετε ἀποδείξεις ἀποχρώσας εἰς τὸ νὰ γνωρίσῃτε τοὺς ἀληθινούς τῆς Γαλλίας σκοπούς, καὶ ὁ Ἀγγλος ὑπουργὸς ἤθελε δείξει πολλὴν ἀναισθησίαν, ἀνίσως ἐπίστευε τῷ ὅτι ἡ Γαλλία εἶχε διάθεσιν νὰ ἐνωθῇ μετ' αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ φυσικοῦ αὐτῆς συμμάχου. Καὶ δύναται ἡ Γαλλία ἤδη πλέον νὰ μεταφέρῃ καὶ νὰ παραιτήσῃ πάλιν τὴν Ἰ. Μ. εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βράθρου, ἐκ τοῦ ὁποῖου σὰς ἔσωσεν ἐσχάτως μετὰ μεγάλῃς δαπάνης;

Ποῦ εἶναι λοιπὸν οἱ ἀληθινὸι σύμμαχοι τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας; Δὲν ὑπάρχει κανεὶς, ὅστις ἡμπορεῖ νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ φόβον, ἢ μᾶλλον εἶναι ἀποχωρισμένοι ἐξ ἡμῶν δι' ἀκατανικήτων, φυσικῶν καὶ πολιτικῶν ἐμποδίων, ἢ σημαίνουνσι τόσον ὀλίγον, ὥστε δὲν εἶναι οὐδὲ μνήμης ἄξιοι.

Μήπως εἶναι, κατὰ τύχην, οἱ δυσασεστημένοι ὅλων τῶν ἐθνῶν, διὰ τῶν ὁποίων μᾶς ἀπειλεῖ ὁ Ἀγγλος ὑπουργός; Ἀλλ' οἱ δυσασεστημένοι οὗτοι δύνανται νὰ εὐχαριστηθῶσιν εἰς τὸν ἐγωῖσμόν, εἰς τὴν ἀδικίαν καὶ εἰς τὰς ἀρπαγὰς τῆς Ἀγγλικῆς αὐλῆς; Ὁ Ἀγγλος ὑπουργὸς ἠξεύρει τί τρέχει. Ὅθεν τοὺς μεταχειρίζεται μετὰ καταφρονήσεως, τῆς ὁποίας εἶναι ἄξιοι. Εἰς τί λοιπὸν ἡμπορεῖ νὰ ἐπιστηριχθῇ αὐτὸς ὁ καίνομιστὴς τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας; τὸ λέγει αὐτὸς ὁ ἴδιος· ἐλπίζει ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς Ἰ. Μ. θέλει ταπεινωθῇ, καὶ θελεῖ καταφύγει εἰς τὴν μετάνοιαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφῆκε, λέγει, ὁ ὄρα ἀνοικτὴν. Ἐλπίζει ὅτι ἡ Ἰ. Μ. θέλει ζητήσῃ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων, τὰ ὁποῖα σὰς προ-

ἄπτουσι, τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθητε νὰ λάβῃτε πρὸς σωτηρίαν τοῦ Ἰμετέρου βασιλείου, καὶ σὰς τὰ ἔκαμαν ἐγκλημα, ἐπειδὴ εἶναι ἐναντία εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους σκοπούς τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας.

Ἐντροπὴ εἰς τὸ Καστιλλιανὸν ὄνομα, ἐὰν ἐταπεινῶτο τόσο! Ποῖος εἶναι λοιπὸν αὐτὸς ὁ ξένος ὑπουργός, ἐκ νήσου μεμακρυνμένης, ὅστις ζητεῖ ἐν τῷ δικτατορικῷ παρὰ ξένου ἔθνους, νὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν λόγον τοῦ πολιτεύματός του; Κατὰ ποῖον δικαίωμα δηλοποιεῖ, ὡς χάριν ὑπερτάτην ἐξερχομένην ἐξ αὐτοῦ τούτου, ὅτι ἡ Ἰσπανία ἔχει ἀκόμη καιρὸν εἰς τὸν ζήτησιν ἔλεος; Δὲν πρέπει πρὸ πάντων νὰ λησμεύσωμεν, ὅτι ὁ ὅλος ὁ κόσμος ἤκουσε τὰς καυχήσεις καὶ προσμένει τὴν ἀπόκρισιν ἡμῶν ἅς ἦναι ἡ ἀποκρίσις αὕτη ἀξία τῶν Ἰσπανῶν! Ἄν ἡ ἐλαία τῆς εἰρήνης δὲν μᾶς φέρῃ ἐντίμους καρπούς, ἅς τὴν ἐκρίζωσωμεν, καὶ ἅς λάβωμεν τὰ ὅπλα, ἔπειτα ἅς προσμείνωμεν τοὺς νομίζοντας ὅτι δύνανται νὰ μᾶς φοβήσων· ἅς ἴδωμεν ἂν θέλωσι τολμήσει νὰ στήσωσιν εἰς τὰ παράλια ἡμῶν τὰς σημαίας των, τὰς ὁποίας νομίζουνσι τιμωμένας παρ' ὅλων τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡμεῖς τὰς ἀνετρέψαμεν εἰς τὴν Μοχῶνα, εἰς τὴν Τενερίφαν, καὶ εἰς τὰς Βενένας Αἴρας.

Μᾶς νομίζουνσιν ἀδυνάτους, ἐπειδὴ νομίζουνσιν ὅτι κατηντήσαμεν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς πτωχείας, εἰς ᾧ ἠθέλησαν νὰ μᾶς φέρωσι· καὶ δὲν στοχάζονται ὅτι δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν καὶ κατ' αὐτὴν ἡμῶν τὴν πτωχείαν τοὺς δραστηριωτάτους ἐναντίον αὐτῶν πόρους. Ἐλπίζουνσιν εἰς τὰς ἐμφυλίους ἡμῶν διχονοίας, τὰς ὁποίας θέλουσι προσπαθήσει ἀναμφιδόλως νὰ αὐξήσωσιν· ἀλλ' ἡ Ἰ. Μ. ἠξεύρει ὅτι τὰ σπῆγματα ταῦτα τῶν διχονοιῶν θέλουσι διασκορπισθῇ εὐκόλως παρὰ τοῦ πλήθους τῶν καλῶν βασιλιστῶν, οἱ ὁποῖοι κατεικοῦσι τὴν κλασικὴν ταύτην τῆς πίστεως γῆν. Ἡ Ἰ. Μ. δὲν φοβεῖται τοὺς στασιαστὰς, εἰ ὁποῖοι κατέφυγον εἰς ξένους τόπους· αὐτοὶ εἶναι ἀδύνατοι· ἐχθροὶ, καὶ ἡ ἀδυναμία αὐτῶν εἶναι γνωστὴ καὶ εἰς τοὺς θέλοντας νὰ τοὺς ὀπλίσωσιν.

Ἀς ἐμιλήτῃ ἡ Ἰ. Μ., καὶ ἂν τις ἀπαιτήσῃ ταπεινόν τι, ἅς γενῇ ἡ φωνὴ ὑμῶν σύνθεμα πολέμου.

Ἄν θελήσωσι, νὰ ἀπομακρύνῃτε ἀφ' ὑμῶν τοὺς πιστοὺς Ἰμῶν δούλους, καὶ νὰ ἐμπιστεύσῃτε τὰ ἐπαγγέλματα αὐτῶν εἰς ἄλλους, ζητήσατε τὴν ἀπόπεμψιν τοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις ἐπεσώρευσε ὕδρεις εἰς τὴν Ἰ. Μ. καὶ εἰς τὸ ἡρωϊκὸν Ἰμῶν ἔθνος, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν αὐτὴν πολιτικὴν, ἢ ὁποία μᾶς ἀφαίρετε τὴν Γιβραλτάρην, καὶ ἐσμίκρυνε τὴν δύναμιν τῆς Ἰσπανίας εἰς τὸν νέον κόσμον. Ἄν θελήσωσι, ν' ἀναγνωρίσῃ ἡ Ἰ. Μ. τὴν παρέγγραπτον κυβερνήσιν τὴν κατασταθεῖσαν εἰς τὴν Πορτογαλίαν, ζητήσατε νὰ παραιτηθῶσιν ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν νέων ἐν κρατείῳ τῆς Ἀμερικῆς. Ἄν πλησιάσωσιν εἰς τὰ σύνορα ἡμῶν, ἅς εὐρωσιν ἐκεῖ τὰς Ἰσπανικὰς ἡμῶν λεγεῶνας, καὶ ἐκεῖ ἅς ἀρχίσωσιν οἱ χριστιανοὶ μίαν νύκτα σταυροφορικὴν ἐκστρατείαν.